

[Arbejds- og Socialministeren.]

paa 50 Øre for hver Time, som den samlede ugentlige Arbejdstid ligger under 40 Timer.

Arbejdet skal ligesom hidtil udføres i Akkord, medmindre økonomiske eller tekniske Grunde maatte være til Hinder derfor, og Akkordsatserne skal fastsættes saaledes, at de kan paaregnes at ville afkaste en Fortjeneste af henholdsvis 64 Kr., 59 Kr. og 54 Kr. pr. fuld Uge à 40 Timer. Saafremt Parterne ikke kan opnaa Enighed om Akkord, skal Arbejdet udføres i Timeløn. Det er endvidere foreslaaet, at der kan ydes et Tillæg til Lønnen paa indtil 25 Øre pr. Time for særlig betroet eller specielt Arbejde, samt at der efter Arbejdsministerens Bestemmelse kan ydes et tilsvarende Tillæg pr. Time, saafremt Forsørgere fra Stor-københavn eller Købstæderne henvises til Arbejde inden for en lavere Løngruppe. Endelig kan Arbejdsministeren i særlige Tilfælde godkende Afgivelser fra de fastsatte Løn- og Arbejdsbetingelser.

I øvrigt skal jeg bemærke følgende til de enkelte af Lovforslagets Bestemmelser. Af Lovforslagets § 3 fremgaar det, at der ikke fremtidig bliver Tale om egentlige Nødhjælpsarbejder med Tilskud fra Arbejds-løshedsfonden. Det er dog Hensigten, at Tilskuddet til de Beskæftigelsesforanstaltninger, som iværksættes, ligesom hidtil vil kunne variere under Hensyn til Statens Interesse i, at de paagældende Arbejder sættes i Gang. Bestemmelsen i § 3, 3die Stykke, om, at der kan ydes Laan, afhjælper et Savn, som man har følt under den nugældende Lov, hvor der ikke har været Hjemmel til at kræve nogen Del af det ydede Tilskud tilbage, selv om det har vist sig, at Arbejdet har medført saadanne økonomiske Fordele for den iværksættende Myndighed, at det vilde have været rimeligt og muligt at kræve i hvert Fald en Del af Tilskuddet tilbage.

Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 4 og 5 kan jeg henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt, idet jeg dog vil knytte et Par Bemærkninger til Lovforslagets § 4, 3die Stykke, som indeholder Regler om det Fradrag, der skal ske, saafremt Arbejderen som en Del af Lønnen modtager Kost og Logi. De beskæftigelsesmæssigt set bedste Opgaver vil jo ofte frembyde sig paa Landet, og det maa derfor forventes, at der vil fremkomme Tilfælde, hvor det vil være baade rimeligt og naturligt, at der til saadanne Arbejder henvises Arbejdskraft andetsteds fra. Da det imidlertid vil kunne blive vanskeligt for de henviste selv at skaffe sig Kost og Logi, har man indsat Bestemmelsen i Stk. 3, der viser

at Arbejdsministeren er forberedt paa at skulle fremskaffe Logi til Arbejdere, som henvises til saadanne Arbejdspladser. I saadanne Tilfælde skal der foretages et Fradrag, der varierer med den indtjente Løn, men som højst kan udgøre 3 Kr. pr. Dag for Kost og Logi og 1 Kr. pr. Dag, hvor der alene ydes Logi. I denne Forbindelse skal jeg nævne Reglerne i § 6, 2det Stykke, hvorefter det kan gøres til et Vilkaar for Henvisning af arbejdsløse fra en Kommune til en fjernere liggende Arbejdsplads, at Kommunen yder et efter Forholdene afpasset Vederlag til Indenrigsministeriet som Supplement til de til dettes Raadighed stillede Midler.

Bestemmelserne i § 7 er nye og gaar ud paa, at der af en af Arbejds- og Socialministeren i hvert enkelt Tilfælde nedsat Kommission vil kunne paalægges Bidrag i Tilfælde, hvor et iværksat Arbejde medfører en ikke ubetydelig Værdiforøgelse af private Ejendomme eller væsentlige økonomiske Fordele for Kommuner og Institutioner.

§ 7, 2det Stykke, indeholder en Ekspropriationsbestemmelse, som man har savnet i den gældende Lov.

Med Hensyn til de følgende Paragraffer skal jeg fremhæve § 10, 2det Stykke, der er ny, og hvorefter de henviste Arbejdere, saa længe de er beskæftigede ved Arbejder, der udføres efter Loven, er fritaget for at svare Bidrag til deres Arbejdsløsheds-kasse og til Arbejdsfordelingsfonden. Under Behandlingen i det andet høje Ting er der indføjet en Bestemmelse om, at Kontingentfritagelsen ikke føres til Afdrag i Kontingentet ved Beregningen af Stats- og Kommunetilskud.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at der ifølge § 12, 1ste Stykke, til Arbejdsministerens Raadighed stilles det Beløb, hvorover der endnu ikke er disponeret i Henhold til den gældende Lov, samt at der for Tiden indtil Udløbet af Finansaaret 1941—42 stilles et Beløb af 35 Mill. Kr. til Raadighed. Om dette Beløb vil blive brugt i fuld Udstrækning, er det naturligvis ikke nemt paa nærværende Tidspunkt at danne sig nogen bestemt Mening om, men Erfaringerne har vist, at Beskæftigelseslovgivningen hidtil er blevet udnyttet i stor Udstrækning. De nuværende Arbejds-løshedsforhold medfører jo desværre, at der fortsat tiltrænges en Lovgivning om særlige Foranstaltninger, og jeg vil tro, at Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag vil være af stor Betydning, hvorfor jeg herved anbefaler det til hurtig og velvillig Behandling.